

Pitkä jouluku

Jouluaika alkoi siitä, että viime lauantaina oli lauantai eli vapaapäivä. Sitten oli sunnuntaina pyhä, maanantaina arki, tiistaina aatto, keskiviikkona ja torstaina taas pyhä, perjantaina arki, lauantaina lauantai, sunnuntaina pyhä, maanantaina arki, tiistaina aatto, keskiviikkona pyhä ja niin edelleen. Jos loppainen olisi entisellä paikallaan, vielä viikon päästä maanantainakin olisi pyhä.

Tämmöisessä menossa ei ole oikeastaan mikään ihme, että jopa presidentti Mauno Koivisto haluaa vielä vähän fundeerata, mihin niin sanotut arkipyhät enää mahtuvat.

Pulma ei ole sentään kovin paha, jos irtonaiset arkipyhät sijoitetaan joulun ja uudenvuoden pyhien väliin. Siellä ne menisivät muun vaivan ohella.

Nytkin joulujan pariin viikkoon jäi peräti kolme varsinaista arkipäivää. Ne ovat aivan turhia, koska silloin ei kukaan kuitenkaan ole töissä. Nuo arkiarjet on rehkitty sisään etukäteen.

Jouluaikaan sijoitettua helatorstaita ei tosin aina saataisi juuri torstaiksi, mutta haittaisiko tuokovasti, jos vuorovuosin vietettäisiin helakeskiviikkoa tai helaperjantaita, siis esimerkiksi eilistä päivää.

Loppiainen puolestaan sopisi oivallisesti arkipäiväksi ennen

joulua, koska siihen loppuu joulumyynti. Vastaavasti ensimmäinen joulun jälkeinen arki voitaisiin nimetä uudeksi juhlapyhäksi, alkajaiseksi, koska alennusmyynnit alkavat perinteisesti juuri silloin.

Kun on tällä tavalla vauhtiin päästy, mikäpä oikeastaan estää siirtämästä loppujakin lomapäi-

viä ja juhlapyhiä samaan summaan. Sillä tavalla niistä päästäisiin kerralla eroon, eivätkä ne olisi työnteon vastuksina muina aikoina.

Kevätkauden tiivistäminen tietäisi sitä, että hiihtolomaa, pääsiäistä, vappua ja helluntaita päästäisiin viettämään heti loppiaisesesta selvittyä.

Jokaiseen väliin voitaisiin jättää yksi arkipäivä, koska se olisi kumminkin aatto, joka ei häiritse juhlintaa. Samalla väliarki toimisi ikäänkuin puskurina siirryttäessä kinkusta mämmiin ja mämmistä tippaleipiin.

Myöskin juhannus on näppärintä siirtää samaan syssyyn jonkin helmikuun alkupuolelle. Keskikesällä tuosta juhlasta ei ole paljonkaan iloa, koska kaikki ovat silloin muutenkin lomalla.

Syyskaudella juhlapyhiä on vähemmän kuin keväällä, mutta se on vain hyvä, sillä joulunalus aika on sen verran kiireistä, ettei siihen kovin paljon mahdu. Suunnilleen

Raakelin päivänä voitaisiin kumminkin aloittaa pyhäinmiesten päivällä ja jatkaa siitä luontevasti joulun pikkujoululla ja itsenäisyyspäivän vastaanotolla.

Tällä järjestelmällä työmarkkinoille saataisiin yhtenäinen, pari kuukautta kestävä juhla-aika kesäkuulle talvea. Silloin Suomi voitaisiin sulkea niinkuin kesälläkin ja ihmiset voisivat matkustaa kaikessa rauhassa Kanarian saarille. Sieltä he palaisivat virkistyneinä puurtamaan yhtenäistä kevätkauden työrupeamaa, jota yksikään arkipyhä ei katkaisisi.

Kesälomien jälkeen tehtäisiin syyskaudella toinen pitkä urakka, jonka katkaisisivat vain satunnaiset lomautukset, ellei niitäkin saada siirretyksi joululomien yhteyteen.